

Sprawozdanie z innowacji pedagogicznej pt. „Bawiąc – uczyć” realizowanej w Szkole Podstawowej w Tuplicach w roku szkolnym 2007/2008.

W roku szkolnym 2007/2008 na zajęciach indywidualnych z dziećmi niepełnosprawnymi intelektualnie w stopniu głębokim realizowałam innowację pedagogiczną. Główną formą pracy z dziećmi była forma indywidualna.

Pomysł napisania przeze mnie innowacji pojawił się w czasie obserwacji dzieci, które uświadomiły mi swoje zainteresowania komputerem. W czasie spotkań z innymi dziećmi w pracowni multimedialnej zauważyłam, iż dzieci te czują ogromną potrzebę wszechstronnego kontaktu z komputerem. W związku z tym w mojej codziennej pracy postanowiłam wyjść naprzeciw ich potrzebom. Pośrednio stwierdziłam, że komputer w dużym stopniu uatrakcyjni zajęcia, a praca z nim przyczyni się do lepszego opanowania przez dzieci niepełnosprawne wiadomości i umiejętności niezbędnych w codziennym funkcjonowaniu, a jednocześnie wzmocni wiarę we własne siły, ulepszy możliwości wyrażania siebie i wyrówna szanse dzieci.

Nauczanie z wykorzystaniem komputera staje się dla dziecka zabawą i poprzez zabawę umożliwia zdobywanie wiedzy i kształtowanie takich umiejętności jak: myślenie, kojarzenie, wytrwałość, cierpliwość. Poprzez zajęcia z komputerem chciałam ukazać dzieciom w jaki sposób prawidłowo wykorzystać komputer do nauki i zabawy, natomiast rodzicom naszych dzieci wskazać odpowiednie programy edukacyjne, wspomagające rozwój ich pociech.

Wszystkie te argumenty zdecydowały o napisaniu przeze mnie innowacji pedagogicznej, w której komputer byłby nowym, ciekawym środkiem dydaktycznym w pracy z dziećmi niepełnosprawnymi intelektualnie.

Głównym celem innowacji było wyposażenie uczniów w umiejętność posługiwania się narzędziem będącym środkiem do podnoszenia sprawności własnej (podstawy obsługi komputera) oraz rozwijanie samodzielności i przygotowanie do funkcjonowania w społeczeństwie.

Na uwagę zasługuje fakt, iż program był po raz pierwszy realizowany w pracy z dziećmi niepełnosprawnymi intelektualnie. Początkowo istniały pewne obawy, co do prowadzenia innowacji z takimi właśnie dziećmi. Jednak uznałam, że warto podjąć takie ryzyko, gdyż wszystkie dzieci mają prawo do polepszenia jakości zdobywania wiedzy i umiejętności, tym

bardziej, że są to dzieci niepełnosprawne a ich rodzice wyrazili zgodę na prowadzenie tego typu nauczania.

W tematyce „Nauka podstawowych zasad posługiwania się komputerem” – praca dzieci ukierunkowana była na opanowanie umiejętności bezpiecznego posługiwania się komputerem (włączanie i wyłączanie, posługiwanie się myszką, klawiaturą, drukarką), eliminowanie niechęci do poznawania czegoś nowego oraz wdrażanie do wytrwałości podczas pracy.

W tematyce „Kształtowania umiejętności rozumienia znaków i informacji występujących w otoczeniu” dużą część zajęć poświęcono wyjaśnianiu zjawisk przyrody wykorzystując ilustracje ze stron przeznaczonych dla dzieci (www.dzieci.pl; www.alik.pl; www.interklsa.pl; www.logopedia.pl; www.kolorowanki.pl;) w celu lepszego zilustrowania słów nauczyciela.

W tematyce „Kształtowania pojęć matematycznych” praca dzieci ukierunkowana była na rozwijanie umiejętności przeliczania przedmiotów w zakresie dostępnym dziecku, rozpoznawania cyfr oraz ćwiczenia orientacji w przestrzeni. Do tego celu posłużył program „Liczę z Reksiem”, który w sposób bardzo obrazowy i zabawowy zachęcał dzieci do wykonywania zadań.

„Usprawnianie grafomotoryczne” – dzieci wykonywały różne ćwiczenia i zadania w programie Paint tworząc własne wzory i ilustracje, rozwijając przez to swoją inwencję twórczą i sprawność manualną, rozwijały umiejętność posługiwania się myszką – usprawnianie małych ruchów rąk: dłoni, nadgarstka, palców. Doskonaliły umiejętność drukowania swoich wytworów.

„Kształtowanie umiejętności poprawnego czytania i pisania” – uczniowie pracowali w programie „Sam przeczytam” , „Elementarz obrazkowy” oraz „Alik – mój pierwszy elementarz”. Poznali możliwość podpisywania obrazków literami z klawiatury, kształtowali umiejętność czytania ze zrozumieniem, wzbogacali zasób słownictwa czynnego i biernego.

Podsumowanie:

Uczniowie w różnym stopniu opanowali umiejętność obsługi komputera. W trakcie trwania innowacji została wprowadzona pewna modyfikacja, związana z wprowadzeniem do elementów zestawu komputerowego: słuchawek i głośników. Wynikło to z zainteresowania i ciekawości dzieci.

Dzieci poznały podstawowe elementy zestawu komputerowego: monitor, mysz, klawiatura, drukarka. Nauczyły się rozpoznawać figury geometryczne – koło, kwadrat, trójkąt. Tworzą

wyrazy z 2 lub 3 sylab. Potrafią wydrukować wykonane prace. Rozwinęły swoją spostrzegawczość i koordynację ruchów rąk ze wzrokiem. Wzbogaciły swój słownik czynny i bierny, udoskonaliły percepcję wzrokową i słuchową. W trakcie innowacji u dzieci zwiększyła się również poprawność wykonywania zadań, rozwinęła się pozytywna motywacja do nauki o czym świadczy chęć pracy z komputerem. Nauczyły się również bardziej koncentrować swoją uwagę na zadaniu, dzieci są skupione i bardziej zmobilizowane do pracy.

Dodatkowym urozmaiceniem i atrakcją były wprowadzone i słuchane przez głośniki lub słuchawki piosenki, wierszyki i rymowanki.

Nauczanie odbywało się w sposób płynny, naturalny, stanowiło urozmaicenie zajęć, w sposób nie męczący, przyjemny dla dziecka i łatwy, nie wymagający wielkiego nakładu pracy z jego strony.

Na bieżąco korzystałam z programów edukacyjnych dla dzieci. Myślę, że warto podejmować ryzyko uczenia dzieci niepełnosprawnych intelektualnie w taki sposób, gdyż mimochodem opanowują nowe umiejętności i zdobywają doświadczenia.

Dzieci chętnie brały udział w zajęciach jednocześnie dobrze się bawiąc.

Moi uczniowie rzadko okazywali zmęczenie, gdyż pracę z komputerem wprowadzałam w różnych momentach nauczania i trwania zajęć. Wręcz przeciwnie, była to dodatkowa atrakcja w czasie zajęć a rodzice pozytywnie ocenili tego typu działania chętnie podpatrując swoje pociechy podczas pracy.

Reasumując uważam, że wprowadzona przeze mnie innowacja spełniła swoje zadanie. Mimo obaw na początku pracy stwierdzam, iż warto było podjąć te działania. Z korzyścią dla dzieci byłoby kontynuowanie pracy w tej właśnie formie.

Opracowała:
Lidia Orkisz

Tuplice. 11 czerwca 2008r.

